

2. What is the difference between a barrister and solicitor?
URL: <https://www.brightknowledge.org/law/what-is-the-difference-between-a-barrister-and-solicitor> (дата звернення: 25.11.2021).
3. Difference Between Solicitor and Barrister.
URL: <https://www.Thelawyerportal.com/free-guides/difference-between-solicitor-and-barrister> (дата звернення: 25.11.2021).

УЧАСТЬ АДВОКАТА У ПРИМУСОВОМУ ВИКОНАННІ РІШЕНЬ У СПРАВАХ СПРОЩЕНОГО ПРОВАДЖЕННЯ

Фастовець Наталія,
*кандидатка наук з державного управління, доцентка,
доцентка кафедри приватного та публічного права
Інституту права та сучасних технологій
Київського національного університету технологій та дизайну*

Яницька Ольга,
*студентка групи МгП-21
Інституту права та сучасних технологій
Київського національного університету технологій та дизайну*

Згідно зі ст. 59 Конституції України[1] кожен має право на професійну правничу допомогу і є вільним у виборі захисника своїх прав. Правова допомога в Україні відіграє важливу роль у забезпеченні реалізації захисту прав і свобод людини і громадянина. Участь адвоката у примусовому виконанні рішень у справах спрощеного провадження є важливою темою сьогодення. Особливістю справ спрощеного провадження є те, що представництво адвокатом у таких справах є не обов'язковим, оскільки існує дозвіл розглядати ці справи без повідомлення сторін за наявними у справі матеріалами. За таких умов важливо встановити засади, на яких діє адвокат.

Статтею 1 Закону України «Про виконавче провадження» від 02 червня 2016 р. № 1404-VIII виконавче провадження визначається як завершальна стадія судового провадження і примусове виконання судових рішень та рішень інших органів (посадових осіб), яка складається з дій компетентних органів і осіб, спрямованих на примусове виконання рішень[2].

Такі дії проводяться на підставах, у межах повноважень та у спосіб, що визначені Конституцією України, Законом України «Про виконавче провадження», іншими законами та нормативно-правовими актами, а також рішеннями, які підлягають примусовому виконанню. Таким чином, сутність примусового виконання рішень у справах спрощеного провадження полягає у вчиненні компетентними органами та особами дій, спрямованих на виконання таких рішень [3].

Термін «примусовий» означає, що виконання рішень здійснюється за допомогою примусу через обов'язок виконати таке рішення [3].

Згідно зі ст. 15 Закону України «Про виконавче провадження» від 02 червня 2016 р. № 1404-VIII сторонами виконавчого провадження є стягувач і боржник [2]. Стягувачем є фізична або юридична особа чи держава, на користь чи в інтересах яких видано виконавчий документ. Боржником є визначена виконавчим документом фізична або юридична особа, представник державної влади, на яких покладається обов'язок щодо виконання рішення. Згідно зі ст. 16 Закону України «Про виконавче провадження» від 02 червня 2016 р. № 1404-VIII сторони можуть реалізувати свої права і обов'язки у виконавчому провадженні самостійно або через представників [2]. Крім того, особиста участь фізичної особи у виконавчому провадженні не позбавляє її права мати представника, крім випадку, коли боржник згідно з рішенням зобов'язаний вчинити певні дії особисто [2]. Зі змісту ст. 59 Конституції України, ст. 60 Цивільного процесуального кодексу України та Закону України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність» від 05 липня 2012 р. № 5076-VI можна зробити висновок, що насамперед представництво у суді здійснюють особи, які мають статус адвоката [2, 4].

Відповідно законодавству України, адвокатом може бути фізична особа, яка має повну вищу юридичну освіту, володіє державною мовою, має стаж роботи в галузі права не менше двох років, склала кваліфікаційний іспит, пройшла стажування, склала присягу адвоката України та отримала свідоцтво про право на заняття адвокатською діяльністю [2].

Повноваження адвоката як представника посвідчуються ордером, дорученням органу чи установи, що уповноважені законом на надання безоплатної правової допомоги, або договором про надання правової допомоги. До ордера обов'язково додається витяг з договору, в якому зазначаються повноваження адвоката як представника або обмеження його прав на вчинення окремих дій як представника сторони виконавчого провадження, який засвідчується підписами сторін договору.

Примусове виконання судових рішень здійснюється органами і особами, вказаними в Законі України «Про органи та осіб, які здійснюють примусове виконання судових рішень і рішень інших органів» від 02 червня 2016 р. № 1403-VIII.

Так, органами державної виконавчої служби, які входять до системи органів примусового виконання рішень Міністерства юстиції України, чи приватними виконавцями, правовий статус та організація діяльності яких встановлюються вищезазначеним нормативно-правовим актом [5]. Враховуючи, що виконання рішень у справах спрощеного провадження здійснюється на загальних засадах, характерних для примусового виконання рішень, то у справах позовного провадження, порядок примусового виконання судових рішень, у тому числі й у справах спрощеного провадження, регламентовано Законом України «Про виконавче провадження» від 02 червня 2016 р. № 1404-VIII [2]. У статті 10 даного цього Закону заходами примусового виконання рішень є: звернення стягнення на кошти, цінні папери, інше майно (майнові права), корпоративні права, майнові права інтелектуальної власності, об'єкти інтелектуальної, творчої діяльності, інше майно (майнові права)

боржника, у тому числі якщо вони перебувають в інших осіб або належать боржникові від інших осіб, або боржник володіє ними спільно з іншими особами; звернення стягнення на заробітну плату, пенсію, стипендію та інший дохід боржника; вилучення в боржника і передача стягувачу предметів, зазначених у рішенні; заборона боржнику розпоряджатися та/або користуватися майном, яке належить йому на праві власності, у тому числі коштами, або встановлення боржнику обов'язку користуватися таким майном на умовах, визначених виконавцем; інші заходи примусового характеру, передбачені цим Законом.

У відкритому виконавчому провадженні сторони наділяються певними правами та обов'язками. Тому адвокат, який діє від імені стягувача чи боржника, діє в загальному порядку та має право ознайомлюватися з матеріалами виконавчого провадження, робити з них виписки, знімати копії, заявляти відводи, має право на доступ до автоматизованої системи виконавчого провадження, право оскаржувати рішення, дії або бездіяльність виконавця у порядку, встановленому Законом України «Про виконавче провадження» від 02 червня 2016 р. № 1404-VIII.

Таким чином адвокат у примусовому виконанні рішень у справах спрощеного провадження може представляти інтереси стягувача або боржника. Крім того, повноваження адвоката як представника у примусовому виконанні рішень у справах спрощеного провадження посвідчуються ордером, дорученням органу чи установи, які уповноважені законом на надання безоплатної правової допомоги, або договором про надання правової допомоги. Крім того, адвокат, що бере участь у справах спрощеного провадження має враховувати, що процедура виконання рішень у справах спрощеного провадження є загальною, і діяльність адвоката здійснюється на загальних засадах.

Список використаних джерел:

1. Конституція України: Закон України від 28.06.1996 № 254к/96-ВР. Відомості Верховної Ради України. 1996. № 30. Ст. 141.
2. Про виконавче провадження: Закон України від 02 червня 2016 р. № 1404-VIII. Відомості Верховної Ради. 2016. № 30. Ст. 542.
3. Великий тлумачний словник сучасної української мови / гол. ред. В.Т. Бусел, редактори-лексикографи: В.Т. Бусел, М.Д. Василега-Дерибас, О.В. Дмитрієв, Г.В. Латник, Г.В. Степенко. Київ : Ірпінь : Перун, 2005. 1728 с.
4. Про адвокатуру та адвокатську діяльність: Закон України від 05 липня 2012 р. № 5076-VI. Відомості Верховної Ради. 2013. № 27. Ст. 282.
5. Про органи та осіб, які здійснюють примусове виконання судових рішень і рішень інших органів: Закон України від 02 червня 2016 р. № 1403-VIII. Відомості Верховної Ради. 2016. № 29. Ст. 535.
6. Цивільний процесуальний кодекс України: Закон України від 18 березня 2004 р. № 1618-IV. Відомості Верховної Ради України. 2004. № 40–41, 42. Ст. 492.